

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Martianus Conf. 10. Ianuarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

homo solus super terram habitans, adeò nihil cura est ei gloria & ignominia. S. Chrysoft. hom. 52. in Acta.

S. MARTIANUS CONF. 10. Ianuarii.

NOVIT MARTIANVS maximæ Ædi Byzantii præpositus orationem, quò cælos & certius, & citius peteret, alatum reddere, creberrima illi jejunia & eleemosynas jungendo. Multus præterea in extruendis cœnobiis templisque fuit; monumentis, quæ ferè unica in mortali homine immortalia DEVS probat. Plenam, quoties foras prodivit, manum circumtulit, cum vacuâ nullum à se inopem passus abire. Veste, quàm diu vixit, non nisi unicâ semper usus, hac etiam, cum nulli ad manum nummi essent, se exuit, & egenum induit, sed divite lucro: quippe qui deinde cum seminudus pro arâ divinum cibum in populum partiretur, aureâ palàm à cælo veste ornari visus est, ut planè jam quæstum quæsisse, & pro paupere togâ meliorem ambiisse videri possit. Noctu porrò vigil pius urbem obambulabat, vel quibus tunc etiam beneficeret, egenos, vel quos lotos domi curatosque terræ mandaret, mortuos quærens; ex quibus non pauci revixisse inter studia tam sancta memorantur, & alterum vitæ parentem MARTIANVM salutasse. Jam grassantem in templum suum crudeliter flammam medius ipse objecto Evangelicæ historiæ volumine stitit, precibus domuit, lacrimis extinxit. Secundum hæc aliaque mira, templo, quod ultimum ædificabat, & vitæ finem unâ imposuit. *Ex Metaphraste apud Surium.*

Manducat Deus in celo panem, quem percipit pauper in terra. Da ergo panem, da potum, da vestimentum,

da tectum, si Deum debito rem non Iudicem vis habere; nihil nobis nocebit in terra, si nobis in calo misericordia sit patrona. S. Pet. Chryf. f. 42.

S. THEODOSIUS ABB. II. Ianuarii.

THEODOSIVM Cappadocem antrum ajunt incoluisse; rectius regiam dicerent: nam ad illud divertisse hospites primo itineris sui die tres Orientis Reges memorantur. Totus illi penus palma, cella fons fuit, deliciae dactyli, herbæque, & lacrimæ. Interim fuit, cum centum & amplius mensas paucis panibus pasceret: aliàs, cum Martiani hospes esset, illeque panem sibi deesse quereretur, THEODOSIVS in barbâ Martiani granum hærare frumenti conspicatus, quî potes, inquit, queri, qui tot panes in barbâ circumfers? simul granum in granarium ablatum totum hoc complevit, & veluti angustias hujus accusaret, extra ostia se miraculumque effudit. Aliàs magno Paschatis die, cum nihil in cibum suppeteret, Numen THEODOSIO mulum submisit instructissimum cibariis, quâ re ille impulsus semper deinde egenis duplicavit pium stipendium. Jam mortis memoriam suis impensè commendavit. Eum in finem sepulchrum quandoque fieri iussit, rogavitque ecquis eo tumulari vellet. Voluit Basilius quidam, qui mox suavissimè excessit è vitâ, nec tamen in odeo sacro vel videri, vel audiri desit. Prænobilis matronæ filio, dum inter pueriles ludos, lapsus in fontem cadit, absens THEODOSIVS, adfuit tamen spectabilis, & ne aquis mergeretur innocentia, cavir. Vestis ejus cilicina militum Duci vicem loricae fuit, & victoriam peperit. Sed & tibi contra hostem